U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Miluše Doškové a soudců JUDr. Vojtěcha Šimíčka, JUDr. Josefa Baxy, JUDr. Milana Kamlacha a JUDr. Karla Šimky v právní věci žalobkyně: **I. Z.**, zastoupené Mgr. Dagmar Dřímalovou, advokátkou se sídlem Muchova 9/223, Praha 6, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra,** se sídlem Nad Štolou 3, PP 21/OAM, Praha 7, o kasační stížnosti žalobkyně proti rozsudku Městského soudu v Praze, ze dne 28. 2. 2006, č. j. 10 Az 19/2005 - 26,

t a k t o :

I. Kasační stížnost **s e o d m í t á** pro nepřijatelnost.

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

III. Odměna advokátky Mgr. Dagmar Dřímalové **s e u r č u j e** částkou 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 60 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobkyně (dále též „stěžovatelka“) včas podanou kasační stížností brojí proti shora označenému rozsudku Městského soudu v Praze, kterým byla zamítnuta její žaloba proti rozhodnutí Ministerstva vnitra (dále jen „žalovaný“) ze dne 25. 7. 2005, č. j. OAM-5871/VL-06-BE01-2001, o neudělení azylu stěžovatelce pro nesplnění podmínek podle § 12, § 13 a § 14 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu a o změně zákona č. 283/1991 Sb., o Policii ČR, ve znění pozdějších předpisů (zákon o azylu), ve znění pozdějších předpisů.

Stěžovatelka v kasační stížnosti uplatňuje důvody obsažené v ustanovení § 103 odst. 1 písm. b) a d) zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), když jednak namítá vadu řízení spočívající v tom, že skutková podstata, z níž městský soud vycházel, nemá oporu ve spisech, resp. je s nimi v rozporu, což mohlo ovlivnit zákonnost rozhodnutí. Důvod podání stížnosti spatřuje dále v nepřezkoumatelnosti - namítá nesrozumitelnost a nedostatek důvodů rozhodnutí vzhledem k tomu, že soud 1. stupně nevycházel při svém postupu z přesně a úplně zjištěného skutkového stavu věci. Ve své stížnosti také zopakovala, že na Ukrajině bylo vůči ní i členům její rodiny použito brutální násilí ze strany vymahačů dluhů, aniž by se ukrajinské státní orgány jakkoliv snažily je ochránit, násilná přepadení vyšetřovat či se opakovaně podanými stížnostmi vůbec zabývat. Stěžovatelka shrnula, že má proto důvodnou obavu o své zdraví i život, neboť se jí ve své vlasti při nefungující státní správě nemůže dostat potřebné ochrany; domnívá se, že vzhledem ke všemu shora uvedenému by měla být v jejím případě shledána minimálně překážka

vycestování dle § 91 zákona o azylu. Navrhuje proto, aby byl napadený rozsudek městského soudu zrušen a zároveň žádá o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

O této žádosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť ustanovení § 32 odst. 5 zákona o azylu, ve znění účinném od 13. 10. 2005, spojuje odkladný účinek přímo s podáním kasační stížnosti.

Po konstatování přípustnosti kasační stížnosti se Nejvyšší správní soud ve smyslu § 104a s. ř. s. zabýval otázkou, zda kasační stížnost svým významem podstatně přesahuje vlastní zájmy stěžovatelky.

K podrobnějšímu vymezení institutu přijatelnosti kasační stížnosti ve věcech azylu (mezinárodní ochrany) lze pro stručnost odkázat na usnesení Nejvyššího správního soudu ze dne 26. 4. 2006, sp. zn. 1 Azs 13/2006, publikované pod č. 933/2006 Sb. NSS.

Brojí-li stěžovatelka proti tomu, že skutková podstata nemá oporu ve spisech a že nebyl přesně a úplně zjištěn skutkový stav, připomíná Nejvyšší správní soud, že se otázkou takto zdůvodněné kasační stížnosti již dostatečně zabýval např. ve svém rozsudku ze dne 22. 3. 2005, sp. zn. 4 As 56/2003 (publ. na www.nssoud.cz), kde uvedl: **„***Pokud je z odůvodnění napadeného rozsudku krajského soudu zřejmé, proč v souladu se správním spisem soud shledal zjištění skutkového stavu žalovaným za úplné a spolehlivé, jakými úvahami se řídil při naplňování zásady volného hodnocení důkazů či utváření závěru o skutkovém stavu, a z jakého důvodu nepovažoval za důvodnou právní argumentaci stěžovatelky v žalobě, potom není důvodná námitka, že skutková podstata, z níž správní orgán vycházel, nemá oporu ve spisech nebo je s nimi v rozporu.“*

V odpověď na stěžovatelčinu námitku, že má důvodné obavy o svůj život, neboť je ve své vlasti vydírána vymahači dluhů, Nejvyšší správní soud uvádí, že skutkově i právně obdobné případy několikrát posuzoval, a proto i zde odkazuje např. na svá rozhodnutí ze dne 31. 10. 2003 (sp. zn. 4 Azs 23/2003) nebo ze dne 18. 12. 2003 (sp. zn. 6 Azs 45/2003): *„Strach vrátit se na Ukrajinu kvůli potížím s věřiteli ve vztahu k neuhrazenému dluhu jejího manžela, není bez dalšího důvodem pro udělení azylu (§ 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb.). Problémy se soukromými osobami nebyly zapříčiněny důvody pro azylové řízení významnými, tedy pronásledováním z důvodu rasy, národnosti, náboženství, příslušnosti k určité sociální skupině či pro zastávané politické názory, ale snahou o vrácení dlužné částky.“*

Zdejší soud v neposlední řadě konstatuje, že otázku posuzování existence překážek vycestování podle § 91 zákona o azylu podrobně vyložil např. ve svém rozhodnutí ze dne 7. 4. 2004, sp. zn. 6 Azs 47/2003 (publ. na www.nssoud.cz): *„Kriminální jednání a teroristické útoky nejsou samy o sobě překážkou vycestování podle § 91 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., za předpokladu, že se je příslušné orgány v zemi původu žadatele o azyl snaží vyšetřovat a postihovat, situace ohledně takových činů se z dlouhodobého hlediska stabilizuje a přitom ze všeobecného kontextu situace v zemi původu žadatele o azyl nevyplývá, že by osobní situace žadatele byla horší, než většiny ostatních osob v zemi jeho původu. Použije-li krajský soud pro posouzení překážky vycestování ustanovení § 91 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., zkoumá-li podmínky pro konstataci překážky vycestování samostatně a odděleně od podmínek pro udělení azylu podle § 12 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona*

č. 325/1999 Sb., a učiní-li závěr, že taxativně stanovené podmínky, při jejichž splnění je dána překážka vycestování podle § 91 č. 325/1999 Sb., o azylu, ve znění zákona č. 2/2002 Sb., nelze rozšiřovat, přitom tyto zákonem stanovené podmínky nejsou v případě žadatele splněny, pak při svém rozhodování použil správný právní předpis a jeho ustanovení vyložil správně. Námitka nezákonnosti spočívající v nesprávném posouzení právní otázky v řízení před soudem podle § 103 odst. 1 písm. a) s. ř. s. je tak za těchto okolností nedůvodná." A ještě pro úplnost - v rozsudku ze dne 27. 11. 2003, sp. zn. 4 Azs 26/2003 Nejvyšší správní soud uvedl, že: *„Obava z toho, že věřitelé budou po žadateli o azyl vymáhat své pohledávky, není azylově relevantním důvodem (§ 12 zákona o azylu), ani důvodem pro vyslovení překážky vycestování podle § 91 tohoto zákona."*

Ustálená a vnitřně jednotná judikatura Nejvyššího správního soudu tak poskytuje dostatečnou odpověď na všechny námitky podávané v kasační stížnosti. Za těchto okolností Nejvyšší správní soud konstatuje, že kasační stížnost svým významem podstatně nepřesahuje vlastní zájmy stěžovatelky. Shledal ji proto ve smyslu § 104a s. ř. s. nepřijatelnou a z tohoto důvodu ji odmítl.

Výrok o náhradě nákladů řízení se opírá o § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s., podle nichž žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, pokud byla kasační stížnost odmítnuta.

Stěžovatelce byla právní zástupkyní pro řízení o kasační stížnosti ustanovena advokátka Mgr. Dagmar Dřímalová; v takovém případě platí hotové výdaje a odměnu za zastupování stát (§ 35 odst. 7, § 120 s. ř. s.). Soud proto určil odměnu advokátky částkou 1 x 1000 Kč za jeden úkon právní služby – převzetí a příprava věci (nahlížení do spisu dne 25. 8. 2006) a 1 x 75 Kč na úhradu hotových výdajů, v souladu s § 9 odst. 3 písm. f), § 7, § 11 odst. 1 písm. b), § 12 odst. 1, § 13 odst. 3 vyhlášky č. 177/1996 Sb., ve znění platném do 31. 8. 2006, celkem 1075 Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do šedesáti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 25. dubna 2007

JUDr. Miluše Došková
předsedkyně senátu